

HÍRMONDÓ

A Nyíregyházi Evangélikus Gyülekezet hírei

**„Ujjongnak majd az erdő fái az ÚR előtt, amikor eljön,
hogy ítélkezzék a földön.”**

(1Krón 16,33)

**XXXI. évf. 4. szám
2022. augusztus**

Mondj NEM-et a bálványokra!

A Krónikás tudósítása szerint Dávid király, aki országépítő munkájáról híres, a szövetség lédájának a szent sátorba elhelyezésekor liturgussá, énekszerzővé válik, aki maga adja a nemrég kiválasztott Ászáf kezébe (16,7) a Jahvét dicsérő himnuszt. Ezzel megvallja hitét, bizonysgot tesz, példát mutat, tradíciót alapoz meg. De miről is énekel Dávid?

Először is (7–22 versek) hálaára hívja a gyülekezetet: az Úr csodáiért, szövetségi hűségéért és ígéretei beteljesítéséért (mind-ez a Zsolt 105,1–15-ben „hivatalos” dicséretként fenn is maradt). Ezután (23–34 versek) a rábizott népet buzdítja az Úr tetteinek és dicsőségének hirdetésére a pogányok között: „Áldott az ÚR, Izráel Istene öröktől fogva mindörökre!” Ez helyén való, hiszen Isten a népét épp erre a küldetésre választotta ki: az Úr az igaz Isten, minden más isten csak bálvány, Ő uralkodik mindenek felett, de egyszer eljön megítélni a földet (lásd Zsolt 96,1–13).

Isten ezen utóbbi tettét nem szívesen énekeljük meg, sem nem emlegetjük, sőt, sokan tudomást sem akarnak erről venni. Megtorpannak istenismeretükben a teremtő, gondoskodó, uralkodó, szabadító, dicsőséges, fenséges, hűséges, jóságos Isten képénél – amiről Dávid éneke is szól. Ő azonban ki meri mondani, szembe mer nézni a föld felett is ítélkező Teremtővel. Számol a vele való elszámolással, a tettek következményével. A Betsabéval elkövetett hűtlensége után ennek mélységét nagyon valóságosan át is kellett, hogy élje. Összetört vétkei terhe alatt az Úr színe előtt, és ezért kegyelmet kapott. Így az ő esete is jól mutatja, hirdeti számunkra a mai napig: van menekvés Isten ítélete elől, van kegyelem. Az 1Krón 16-ban megörökített himnusz szavait használva ez akkor történik meg, ha Isten megmenti és összegyűjti az övéit az idegen népek közül (35. vers). Onnan, ahol az embereket a maguk alkotta bálványok tartják rabságban.

Meg akarsz menekülni Isten ítéletes haragjától? Akkor engedd el a bálványaid! Mert azoknak nincs kegyelem, és ha beléjük kapaszkodsz, velük együtt elveszel. Már ebben a földi világban - félrevezetett, becsapott, zsákutcába jutott emberként, és ha így talál az Ítéltörő az ítéletkor, akkor végleg elveszel.

Békés, értelmes, tiszta és szent életet élhetsz azonban, ha megtagadod és eldobod magadtól a gonosz által kapott bálványokat. Sőt, ráadásként örökké élhetsz Isten szentségében, és színről-színre találkozhatasz végtelen szeretetével!

Horváth-Hegyi Áron lelkipásztor

TÁJÉKOZTATÓ PRESBITERI DÖNTÉSEKRŐL

A Presbitérium 2022. június 15-én az alábbi döntéseket hozta:

- elfogadta a Túróczy Zoltán Evangélikus Óvoda és Magyar-Angol Két tanítási Nyelvű Általános Iskola (továbbiakban: Intézmény) 2021. évi költségvetés teljesítéséről szóló beszámolóját,
- jóváhagyta az Intézmény 2022. évi költségvetését,
- elfogadta az Intézmény 2022/23-as tanévre szóló Továbbképzési tervét,
- elfogadta az Intézményben a szabadon választható órákat a 2022/23-as tanévben,
- elfogadta az Intézmény 2022/23-as tanévre vonatkozó Tankönyvrendelési- és ellátási tervét.

Dr. Kovács László Attila
igazgatólelkész

Veczánné Repka Jolán
egyházközségi felügyelő

PÜNKÖSDHÉTFŐN CSENDES NAP VOLT A VARGABOKORI IMMÁNUEL IMAHÁZBAN

2016. pünkösdhétfő után újra csendesnapot lehetett tartani a felújított Istenházában a nyíregyházi és környékbéli evangélikus hívek számára, hogy a Szentlélek kitöltetése ünnepén s a keresztyén anyaszentegyház születésnapján együtt magasztalják az Urat, mert ma is Lelke által, Fiában: *Velünk az Isten!*

Horváth-Hegyí Áron, a III. körzet parókus lelkésze szervezte és vezette a léleképítő programot a házat teljesen betöltő „alkalmi” gyülekezet számára. Reménység szerint tovább folytatódik – a járvány és az épület felújítás miatt megszakadt – évek óta tartó „lelkes” sorozat. Köszönetet mondott *Szegedi Sándor* összegyülekezeti felügyelő helyettesnek az újra hófehér falakért, és *Veres Jánosné* gondnoknak,

aki felszentelése óta „mindenese” ennek az imaháznak, s az itt élő családtagjaival együtt most is finom „agapé” ebéddel várta a városból ide zarándokolt „tírpák unoka” hittestvéreket.

A nyitó igehirdetést *Szeverényi János* országos missziói lelkész tartotta az ünnep kijelölt igéje, ApCsel 2,42-47 alapján. Hirdette: nem elég Jézus közelében élni, benne kell élnünk! Kérhetjük az ébredési ének szavaival: „Szívembe jöjj, szívembe jöjj, jöjj szívembe most Úr Jézus!” A Szentlélek kiáradása: ajándék, Isten munkája életünkben! Ő indít bűnvallásra, szolgálatra. Az ősgyülekezet élete legyen példa számunkra. Jelenleg mintegy harmincezer különböző felekezet van a világon! Ha Isten megbocsátja, a tenger mélyére veti bűneinket, akkor mi sem emlékezzünk azokra! Szüntelen legyünk az Úrban! Örömhírt kell hirdetnünk: az Úr megtérített engem; az ő temploma vagyok! Örök életre teremtett engem!

Személyes hangvételű, a Lélek munkáját hirdető bizonyágtételével szolgált *György Gizella*, a *Túróczy Zoltán* általános iskola tanítónője. Elmondta, hogy sokszor megszólította őt az Úr, és

szólt a pünkösöd előtti és utáni életéről. Az Ige mellett nőtt fel, de nem volt közössége Istennel; egy erőltetett megfelelési kényszer volt benne, aminek semmi értéke nincs. Munkánélkülivé lett és csak egy út maradt számára; felfelé tekinteni. Ma már tudja, hogy Jézus vére elég volt arra, hogy befedezze minden bűnét. E földi élete olyan, mint a repülőgép kifutópályája, itt a földön már elkezdődött az ő úja Istenhez, s majd egyszer megérkezik hozzá. A házigazda lelkész és felesége, *Johanna* énekszolgálat keretezte ezt a bizonyágtételt; amihez a zenei kíséretet *Zsarnai Krisztián* esperes biztosította. A kivetített gyülekezeti énekeket *Jávori Teofil* kísérte. A gyermeksereggel külön helyiségben foglalkoztak a szolgáló fiatalok.

Az udvaron zöld környezetben, árnyékot adó színes sátozottok alatt megterített asztaloknál elfogyasztott, helyben készült finom pörkölt és a hívek által hozott házi sütemények után három kiscsoportban folytatódott a délelőtti hallott üzenetek tovább gondolása *Szeverényi János*, *Bozorády Zoltán* és *Adámi László* lelkipásztorok vezetésével. Itt minden résztvevő megszólalhatott a „saját nyelvén” és a Lélek indíttatására megoszthatta gondolatait testvéreivel a hitben, akik átélhették: bizony, mindenben és mindenek ellenére; *velünk az Isten!*

A csendesnap záró igehirdetését *Bozorády Zoltán*, ny. esperes, a körzet korábbi lelkésze tartotta az imaház „névadó” igéje: Mt 1,23 és az ünnep *Útmutató* szerinti zsoltárverse: Zsolt 104,30 alapján. Néhány kulcsmondat a prédikációból: Isten velünk van minden nap, de mi nem vagyunk ővele mindig. Keressük először az ő országát és igazságát! Őt magát nem ismerjük! Van az ördögnek is magvetése. Árad a sötétség világunkban. Vizsgáljátok meg a lelkeket! Az emberek azért nem hisznek, mert nem akarnak! Szeresd az Urat teljes szívedből, lelkedből! A törvény ítélete és az élet megkapása között ott van Krisztus keresztye. Az a bűn nincs többé, amit a kereszthez vittél. Tanulmányozzuk Isten igéjét!

Az ünnepi istentisztelet úrvacsorai liturgiáját *Bozorády Zoltánné* ny. lelkész végezte. „Amint vagyok, sok bűn alatt, De mert hallom hívó szavad, S mert értem áldoztad magad, Bárány Jézus, jövök.” (lásd EKE Énekeskönyv [22. éneke](#)) Minden jelenlévő részesült az ún. „mozgó úrvacsora osztás” során a borba mártott ostyában is velünk lévő Úr Krisztus szent testében és vérében.

„Múlt nélkül nincs jövő, s mennél gazdagabb a múltad, annál több fonálon kapaszkodhatsz a jövőbe.” – *Babits Mihály* e gondolatát követve a tudósító most a jelenből egy rövid időuta-

zásra hívja olvasóit, s ehhez „idegenvezetőnek” *Veres Jánosné Zsuzsát*, a körzet felügyelőjét kérte fel. Vargabokorban és környékén az imaház elkészülte előtti évtizedekben (is) igérezomjazó, élő hitű evangélikus családok éltek. A körzet akkori lelkésze sokféle módon igyekezett ezt kielégíteni, így több alkalommal is meghívott szolgálattevőket; *Rejtő Mária* nénit is, aki magánházaknál végezte esténként az evangelizáció szolgálatát. A tudósító máig jól emlékszik arra az estére (melyre az akkor még élő, idős szüleit is elvihette), amikor a szolgálat közben „kidurrant” a csillár égője, s elment az áram a lakásban, de az igehirdetés tovább folyt: *Mária néni kis zseblámpája fényénél olvasta a Szentírást és a jelenlévők átélhették: „Lábam előtt mécses a te igéd, ösvényem világossága”* (Zsolt 119,105)! Mindez *Veres Jánosék* házában történt.

A családi házak azonban idővel szűknek bizonyultak és a vargabokori általános iskolában kaptak helyet, ami később eladásra került, de ők nem tudták azt megvásárolni. A közösség imádságos szívvel kereste, hogyan tovább? Nem hiába várták az Úr bátorító szavát (lásd Ézs 41,14); s ekkor sokakban megfogalmazódott az a gondolat, hogy saját imaházat kellene építeni. *Bozorády Zoltán* kezdeményezésére 1988. június 26-án megtörténhetett ennek az imaháznak az alapkőletétele, majd két év múlva, 1990. július 29-én a felszentelése. A gyermekbibliakörösök voltak a névadók: *Immánuel!* (Mind ezekről lásd az archív linkeket a tudósítás végén!)

Aki 32 éve betér ide, lehetősége van személyesen is megtapasztalni ezt: *Velünk az Isten!* Hogy az utánunk jövő nemzedékek számára is adott legyen ez a lehetőség, már 2017-ben elkezdődött – pénzsűke miatt fázisonként – a 200 négyzetméter „hasznos” belterületű imaház felújítása. Előtte még meg kellett szerezni az épület fennmaradási és használatbavételi engedélyét is!

Ahogy az évek során rendelkezésre állt a gyülekezeti tagok és az egyház által biztosított támogatás, úgy került sor folyamatosan a fűtés korszerűsítésére, a nyílászárók cseréjére, a ház külső szigetelésére, s végül a belső festésre. Felkerülhetett a név is az utcai homlokzatra, hogy a Kötény utcán járóknak is hirdesse az Úr Jézus egyik nevét: *Immánuel!* Mintegy 23 millió forint pénzbeli és nem számszerűsíthető természetbeni adományokból, az Úr dicsőségére végzett kétféle munkák által megújulva unokáink számára is évtizedekig biztosít majd külső keretet és lehetőséget az Úrral való találkozásra ez az imaház, amelyet a vírusjárvány miatt csak most tudott újra „használatba venni” a teljes nyíregyházi gyülekezet. Még a tornáccon is ültek, hiszen legalább 120 ifjú és lelkében megújult „örökifjú” hittestvérünk vett részt az újrakezdés áldott alkalmán, hogy ismét megbizonyosodhassanak és megerősödhessenek ebben az örök igazságban: *Lelke által, Fiában: velünk az Isten; most és az örökkévalóságban!*

A csendesnap három igei bizonyágtételének hanganyaga elérhető a szolgáló testvérek neveire kattintva! Időrendben: [Szeverényi János](#) * [György Gizella](#) * [Bozorády Zoltán](#) * Archív: [Ébresztő 2016.](#) * [Felszentelés videó](#) * [30 éves az imaház](#) *

„... indulj, és hirdesd nekik mindazt, amit én parancsolok!” (Jer 1,17a)
LELKÉSZSZENTELÉSI ÜNNEPSÉG VOLT NYÍREGYHÁZÁN

Az „Erős vár a mi Istenünk” kezdetű ének – evangélikus himnuszunk – csendült fel a Nagytemplomban 2022. június 19-én. Ünnepi istentiszteletre gyülekeztünk, örömteli eseményre: Veczán Zoltán lelkésszé szentelésének ünneplésére.

A szentelés szolgálatát dr. Fabiny Tamás püspök úr végezte, az útra indíttatásának igéjét Zoltán maga választotta: „Övezd fel derekadat, és indulj, hirdesd nekik mindazt, amit én parancsolok.” (Jer 1,17a) Püspök úr elmondta, mit jelent az igében „felövezni a derekat”, (ehhez ismerni kell az ókori kelet szokásait, öltözködését) és kitért arra, mit jelent a katonai életben a parancs: indulj! Három szóban foglalható össze: állj, hátra arc, indulj! Zoltán a megtérésében átélhette, mit jelentett, amikor az Úr ráparancsolt: állj, hátra arc! De nem elég megállni és megfordulni – hívta fel a figyelmet Püspök úr – az addig megtett úton, el kell indulni az új élet útján. Zoltán életében is ez volt a parancs: egy kerékpártúrán Isten megszólította, megítélte korábbi életét, állj-t parancsolt, és új útra indította. Püspök úr arra bízta Zoltánt, soha ne adja fel a harcot. Életében voltak próbatételek, édesanyja korai elvesztése, édesapja betegsége, majd halála. De volt ereje megmaradni, és másokat is erősíteni. Útravalóul Pusztai Sándor Donum című költeményét idézte: „Kaptál egy arcot (...) kaptál egy szívet, igazíts rajta, ha tudsz, kaptál egy világot, javíts rajta, ha tudsz”, melyet saját szavaival folytatott Püspök úr: kaptál egy egyházat, javíts rajta, ha tudsz, kapni fogsz egy gyülekezetet, kapni fogsz rád bízott embereket, javíts rajtuk, ha tudsz. Igen, Isten rád bíz egy gyülekezetet, pásztorold, és „Ora et labora” ami azt jelenti: „imádkozzál és dolgozzál”. Így bízta Zoltánt Püspök úr.

A szentelési igehirdetés után Zoltán hitvallása, és a lelkészi eskütétel meghatározó pillanatai kö-

vetkeztek, majd a „Jövel Szentlélek Úr Isten” kezdetű ének után a Confirmációban valamennyi lelkész megáldotta és „útravaló” igével köszöntötte az új lelkészt. Ez után úrvacsorai közösségben lehettünk együtt, melyet immáron Zoltán a Püspök úrral, Zsarnai Krisztiánnal és Korányi Andrással együtt osztott a gyülekezet számára.

Az istentisztelet végén került sor a köszöntésekre.

Elsőként a Nyíregyházi Evangélikus Egyházközség nevében dr. Kovács László Attila igazgatólelkész mondott köszöntőt, ezt követően Keczkó Pál a Budai Egyházmegye esperese, a Budahegyvidéki Gyülekezet – ahol Zoltán a hatodévet töltötte – lelkésze köszöntötte az új szolgátársat. Elmondta, milyen hálásak az együtt töltött időért, a közösen végzett munkákért. A Hajdu-Szabolcsi Evangélikus Egyházmegye képviselőjeként Zsarnai Krisztián és Veczán László köszöntője következett, és fényképes vetítésen ismerhettük meg Zoltán gyermekkorát, ifjú fel-

nőtt korát, a lelkeszi pályához vezető utat. Esperes úr könnyeivel küzdve mondta el, hogy 2014-ben, a Balaton körüli biciklitúrán egy este mindenki a foci vb-t nézte, egyedül Zoli és Krisztián nem. Több órás beszélgetés a balatonszárszói evangélikus missziói központ egy szobájában, ami akkor ott „szülőszobává vált”, ott kapott új életet Zoltán. A megtérésre hívó ige ez volt: „Így mivel langyos vagy, és sem forró, sem pedig hideg, kiköplek a számból.” (Jel 3,16)

A család nevében Veczán László elmondta, hogy a dédnagypapa presbiter volt, az édesapa egyházközségi felügyelő, és a széles családban többen is viselték a Luther kabátot. Ám az elhívás személyesen Zoltánnak szólt, a már említett Jel 3, 16 igeveresen keresztül. Befejezésül idézett Zoltán megtérése utáni első bizonyágtételéből:

„Innentől kezdett igazán fontossá válni a gyülekezeti élet. Egyre többet akartam szolgálni, kerestem a lehetőségeket, mikor lehet bizonyágot tenni az Atya munkájáról. Sok-sok igehirdetést néztem, és sok igemagyarázatot hallgattam. 2014 szeptemberében megkezdődött az egyetem, de novemberben már éreztem, hogy elhívásom van lelkeszi szolgálatra. Aztán egyre erősebb lett a hívás, és Jer 1,17 alapján – „Kösd azért derekadra övedet, indulj, és hirdesd mindazt, amit én parancsolok!” – beadtam jelentkezésemet a teológiára 2015 februárjában.”

Márk Borbála megható szavai – „Hálás vagyok Istennek, hogy ott lehettem felnövekedéskor, testközelből láthattam, hogy a megzabolázhatatlan kicsikó fiúból hogyan lett egy megtért fiatalember, és végignézhettem azt, ahogy a szolgálat útján elindultál, ...” – után Túrmezei Erzsébet Hit által című versével köszöntötte „kedves fiát az Úrban”.

Győri János Sámuel köszöntőjéből megismerhettük a „parókus” szó jelentését, ami azt jelenti, Isten háza mellett lakó. Fóton, a kántorképzőben Győri János együtt lakott Zoltán édesapjával; örömteli időszaknak nevezte, sokan ott tértek meg. Végezetül a 27-ik zsoltárra írt Hermons énekkel köszöntötte fiatal szolgatársát.

Az Evangélikus Hittudományi Egyetem nevében Dr. Korányi András professzor úr elsorolta a találkozási pontokat (felvételi, vizsgák, szakdolgozat) amikor intenzív beszélgetésekre került

sor. Az áldáshoz mondott ige a 118-ik zsoltárból való: professzor úr meggyőződése az elmúlt időszak tapasztalataiból, hogy Zoltánnak mindig lesz mondanivalója az Úr Jézusról.

Az Északi Egyházkerület nevében dr. Fabiny Tamás püspök és Csengeri Tamás egyházkerületi másodfelügyelő mondott köszöntőt és püspök úr átnyújtotta a lelkészavatási oklevelet, továbbá bejelentette, hogy a beosztott lelkészi szolgálatot Zoltán az Alberti (Albertirsa) gyülekezetben kezdi meg.

Ünnepi istentiszteletünket a gyönyörűen felújított gyülekezeti házban tartott szeretetvendégség követte.

Az Úr áldja meg Zoltán és családja életét, szolgálatukat, és oltalmazza őket!

Fotók: Csutkai Csaba

Veczánné Repka Jolán egyházközségi felügyelő

SZOLGÁLNI MINT A FÉNY

Krisztus, csodálatos vagy,
élő, hatalmas és jelenvaló!

Szavak zúrzavarában
szíven talál a Szó,
halálból életre keltő,
új útra indító.

Sodor, mint a vihar,
győzelmes erővel.
Hívsz, és indulni kell.
Küldesz és menni kell,
szolgálni, tenni kell.

Szereteted parancsa
szívünkben énekel.
Nyomodban új meg új
tanítvány indul el
szolgálni mint a fény,
ízt adni, mint a só.
Hogy bennük is Te szolgálj,
őbennük is Te légy
élő, hatalmas és jelenvaló.

Túrmezei Erzsébet

BESZÁMOLÓ A SZÉLRÓZSA EVANGÉLIKUS IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓRÓL

Idén 13. alkalommal került megrendezésre a Szélrózsa találkozó, ezúttal Gyulán, július 13 és 17 között. A hét Igéje a **Lukács 17,21** volt: **„Azt sem mondhatják, hogy íme itt, vagy ott van! Mert az Isten országa közöttetek van!”**

Erről hallhattunk igehirdetéseket, előadásokat, több lelkész a „fiatalok nyelvén” szólt hozzánk, ilyen volt *Hajduch-Szmola Patrik* igehirdetése is. *Hallhattuk Pál Ferenc, Grecsó Krisztián, Gundel-Takács Gábor* személyes hitvallását is, emellett volt drogmisziós sátor: itt a szenvedély betegségekből az Úr által új életet nyert emberek történeteivel ismerkedhettünk meg. Jó volt látni, ahogy a fiatalokat mennyire meghatották ezek az előadások. A zenekarok közül a *Közel* együttes koncertje adta a legtöbbet nekünk, lelkileg, szakmailag egyaránt. Mivel a 2021/22-es tanévben induló könnyű zenei program mentora vagyok, így mi is lehetőséget kaptunk fellépni a mentoráltjaimmal, és társammal, *Bozorády Ildikóval*, aminek örömmel tettünk eleget, drága Urunk nevét dicsőítve a kisebbik színpadon. Személyes kapcsolatunk is mélyült a gyerekekkel, lelki beszélgetéseink által, és valóban megéltük azt, amiről szó volt a héten: Isten országa közöttünk és bennünk van!

Veczán Emese

ROZSRÉTI CSALÁDI ÉS GYÜLEKEZETI NAP

Idén május utolsó vasárnapján – a Mennybemenetel ünnepének jegyében –, gyülekezeti és családi napot tartottunk a Rozsréti Evangélikus Betlehem Imaházban, meghívott vendégekkel. Különleges nap volt, érdekes és minden korosztály számára vonzó programokkal.

A várt találkozást gondos szervezés, „lázás” készülődés előzte meg, Sztankó Gyöngyi körzeti lelkész és Babicz Gyöngyi felügyelő asszony fáradozásával. Nem kis aggodalom volt a szervezőkben a meteorológia által – hála Istennek tévesen jelzett – rossz időjárású előrejelzés miatt. Az elmondott imádságok mögött éreztük végül gondviselő Istenünk jóságát. Énektanulással kezdődött az együttlét, amit Jávori Pál kántor lelkesen és tanító jelleggel végzett.

A kezdő hálaadó istentiszteletet az Evangélikus Hittudományi Egyetem Gyakorlati Intézetének vezetője, dr. Pángyánszky Ágnes lelkész, teológiai tanár tartotta a vasárnap igéjéről (Jn 12,32). Nagyon szívhez szólóan, keresztyén küldetésünkben megerősítve szólt Isten csodálatos világáról. Az evangélikus gimnáziumunk fiataljainak istenes versekből összeállított szavalatait hallgattuk ezután, Tamás Melinda tanárnő felkészítésével, és aktív szolgálatával. Kis pihenő következett, amelyben lehetőség nyílt a vendégek személyes köszöntésére.

„Menny és föld között” címmel figyelemfelkeltő és közvetlen előadásban vehettünk részt Krámer György a MEE országos irodaigazgatója jóvoltából. Személyesen vont bele minket az intézmény különböző munkaágainak feladatába, érzékeltetve velünk azokat a kapcsolódási pontokat, ahol ők az adott szakmai területen segítségünkre vannak. Míg a „lenti” istentiszteleti közösségi térben a felnőttek voltunk együtt, addig a gyerekek és fiatalok a gyülekezetben aktívan szolgáló hittanárokkal (Anettel és Edittel) az emeleti szinten töltötték jókedvben, felszabadultan az időt, közös játék és énektanulással, meg természetesen bibliai tanítással.

Május utolsó vasárnapja a köztudatban gyerekeinkről szól elsősorban, így volt számukra arcfestés, csillámtetoválás, ugrálóvár – hála és köszönet a kedvező időjárásért Istennek! Délidőben a szeretetteljes és dolgos testvéri kezeknek köszönhetően volt gazdagon terített asztal (süteménnyel, gyümölcsökkel, innivalóval). Gyorsan eltelt ez a néhány óra, de örömet és áldásait még ma is hordozzuk. Mindezért Istennek legyen dicsőség!

Melich Mihály kórházlelkész

MIRE HASZNÁLOD AZ IDŐT?

Ünnepi Isten előtti hálával adhatjuk hírül, hogy idén is megrendezésre került az Országos Keresztyén Ifjúsági Találkozó (OKIT) Biatorbágyon a Magyar Belmisszió (mbb.hu) szervezésében június 6-án, ahol a bőséges lelki táplálék mellett a jó időnek is örvendhettünk.

Az idej nap témája „**Mire használod az időt?**” kérdés volt, amelyet igehirdetésében Cselényi László bontott ki számunkra rendkívül gazdag módon. A bevezetés így hangzott: „*Merre menjek, mire szánjam életem idejét? Mi teszi boldoggá az életemet: egó, házasság, szingliség, karrier, sport, pénz, szerelem, stb?*” Jön sokféle világi tanács a boldog élet eléréséhez, amikre nem sajnáljuk az időnket, de vajon mit szól ezekhez Isten? Valamint az ördög is támad: „*nem is boldog élet a keresztyén élet!*” – pedig tudjuk, hogy ez a legbiztosabb élet.

Földi pályánk túl rövid ahhoz, hogy mindent kipróbáljunk, az emberek mégis micsoda mélységeket be tudnak járni a boldog élet reményét kergetve, közben sokan maradandó sérüléseket szereznek, és nem veszik észre, hogy életünk boldogságát nem a világi dolgok adják meg, ahogy a *Zsolt 90,10-ben* is olvashatjuk. Jó lenne az időnket felhasználni arra, amire Isten adta; minden korszaknak megvan a maga ideje. Az ördögi mókuserék csak kihasznál bennünket, Isten ebből szeretne kiszabadítani minket, ehhez viszont bölcs szívhez kell jussunk (*Zsolt 90,12*).

Íme 7 időrabló életcél a Prédikátor könyvéből, amikre Isten szerint nem érdemes az életünket elpazarolni, mivel Jézus Krisztus előtt odaát a Menny kapujában nem az fog számítani, hogy: hány évig éltünk (*Préd 1,4.10-11*); hány diplomát szereztünk (*Préd 1,13.16-17*); mennyit tudtunk mulatni (*Préd 2,1-2*); milyen karriert futottunk be, miket tudtunk létrehozni (*Préd 2,3-6*); milyen életkörülményeink voltak (*Préd 2,7-11*); mennyi földi élvezetben volt részünk (*Préd 2,8*); milyen dicsőségre tettünk szert (*Préd 2,9-11*), hanem egyedül az, hogy Krisztussal, vagy nélküle futottuk-e meg e földi pályánkat (*Mt 6,33-34; 1Pt 4,2*).

Itteni életünkben minden és mindenki egy időre adatik számunkra, mindent Istentől kapunk, még az időt is. A jó időgazdálkodás nyereséget hoz, ezért tanácsos észben tartanunk, hogy van egy Teremtőnk, Aki konkrét céllal alkotott meg minket, így Ő az, aki megmutathatja ezt a célt és el is vezet minket oda, így juthatunk el az értelmes és Isten szerinti céltudatos élethez. Ne felejtsük el, hogy Jézus Krisztus szereti az Ő megváltottjait, nem akar minket megvezetni, kihasználni, és nem boldogtalan életet szán nekünk. Életünk első helyén kell, hogy legyen Isten: ha egyedül Őrá figyelünk, akkor Ő vezet, megadja azt, ami a legjobb nekünk, mert Ő a Jó Pásztor.

Az ebédszünet után 3 párhuzamos szekció-előadáson vehettünk részt: *Felnőtté válás útja a Biblia tükrében; A helyes önértékelésről – Ki vagyok én?; Váratlan helyzetek*. Az első témában az ószövetségi József példáján keresztül néztük meg, hogy milyen negatív jellemvonásokkal bírt a fiatal pástorfiú, milyen családi mulasztások okozták ezeket nála, majd láthattuk, hogy az Egyiptomba került Józsefet hogyan vette kezelésbe és formálta át Isten, hogy érett, használható férfiút faragjon belőle.

A második témában a saját magunkról kialakított rossz önértékelés okairól, ennek negatív hozadékairól, valamint a világ által belénk sulykolt hamis értékekről hallhattunk előadást, majd megnéztük, hogy Isten ezzel szemben hogyan lát minket: a legdrágábbat adta értünk, Isten számára ennyire becses vagyok, szeret engem, értékes vagyok neki, ez az én értékem alapja.

A harmadik témában elhangzott, hogy mindannyiunk életében előfordulhat, hogy egy biztosnak tűnő pont vagy személy hirtelen eltűnik az életünkből, azonban Isten nem ilyen, ezért kell Őrá építenünk az egész életünket. Isten ezeken az eseményeken keresztül is munkálkodik, nem hagy magunkra. Ne hátra tekintsünk, hanem előre, és minden helyzetben, mindenkor Istenre!

ifj. Nádasi Zoltán

GYERMEK ÉS KONFIRMANDUS TÁBOR ROZSRÉTEN

Az idei gyermek és konfirmandus tábor június 20-24. között került megrendezésre Sztankó Gyöngyi lelkész 4. számú körzetében, a rozsréti Gyülekezeti Házban.

A tábor témája idén: „A teremtett világ és én” volt. A reggeli áhítatok témája a magvető példázata volt, a tanítások pedig a Teremtésről, Noéről, illetve a gondviselő Istenről szóltak. Szerdai napon nagy kirándulást tettünk a Sárospataki Református Kollégiumban, és a környéken. Hatalmas élmény volt a gyermekeknek. A hét többi napján több csoportban folyt a délelőtti foglalkozás a kicsik, a nagyobbak, és külön a konfirmandusok számára. Utóbbiak egész héten tanultak és készültek a tábor utolsó napján tartott konfirmációi vizsgára.

A délutáni programok is tartalmasan teltek. A bibliai történeteket gyakorlatban is próbáltuk megvalósítani, így virágültetéssel, erdei lovas kocsi-kázással, jégkorszaki növények keresésével, növényfelismeréssel is próbáltuk tartalmasabbá tenni az együtt töltött hetet. A gyermekek gyönyörű aszfalt rajzokat készítettek a teremtett világról és Isten gondviselő szeretetéről, illetve nagyon szép képeket alkottak termésekből.

A táborozók nagyon jól érezték magukat. A Sárospataki Református Kollégium könyvtárában is, ahol a nagyok a tárlatvezetésen tartalmas ismereteket szereztek. A kicsik múzeumpedagógiai foglalkozáson a szabadságharccal ismerkedtek meg, és a foglalkozás végén levendula párnákat készíthettek. A Kollégium parkjában a teremtés témakörében megismert bibliai növényeket is megtekinthettünk.

A tábor a konfirmációi vizsgával és szeretetvendégséggel zárult. A tanult konfirmációi anyagból szépen vizsgáztak a fiatalok. A családtagokkal kibővült program végén sütemény és frissítő mellett értékeltük hálaadással a hét ajándékait, minden áldását. A 40 gyermek ajándékot is kapott a tábor végén, hiszen mindenki valamiben jeleskedett a hét folyamán. Hálásan köszönjük a munkatársak odaadó szolgálatát!

Reméljük, hogy idén is olyan lelki táplálékot kaptak a táborozók, amely arra ösztönzi majd őket, hogy Isten igéjét életük minden napján szem előtt tartsák, abból éljenek és új életben járva közvetítsék a gondviselő Isten szeretetét Jézus kegyelme által.

Kocsár-Kozma Anett lelkész-hittantanár

NAPKÖZIS TÁBOR MANDABOKORBAN

A tavalyi évhez hasonlóan idén július 25-29 között újra megszervezésre került a Mandabokori Napközis Tábor. A 3-12 év közötti gyerekekkel (akiknek a létszáma 122 fő volt), közel 40 vezető és segítő foglalkozott. Az idei tábor eltért az eddigiektől, mivel idén a finnországi Kajaani városából érkezett 11 fő az ottani evangélikus testvérgyülekezetből. Nemcsak a vendégeink voltak, de a tábor meghatározó szereplői is, hiszen a kézműves foglalkozásokat ők szervezték és tartották a gyerekeknek, illetve a reggeli tornából és sportvetélkedőkből is kivették a részüket!

Reggelente a gyerekek rendkívül jó hangulatú közös tornával kezdték a napot, majd a reggelit követően következett az igei tanítás. Itt mindig lelki gyermek énekeket tanulhattak, az igei tanítás témája pedig idén Jézus csodatételei voltak. Bibliai történetek által (mint például a víz borrá változtatása a kánai menyegzőn, vagy a vihar lecsendesítése) közelebb kerültek és megismerték Jézus Krisztust, valamint a történetekből különböző tanulságokat tudtak levonni. Ezek mind rendkívül értékes pillanatok voltak!

A délelőtti folyamán csoportbontásokban vettek részt a gyermekek kézműves foglalkozáson, sportvetélkedőn és szabad játékokra is jutott idő. Ebéd után mindig csendes pihenőt tartottunk, melyet különböző programok követtek. Volt népi bemutató, bábszínház, állatsimogató. Egyik délután pedig kilátogatott hozzánk a Tűzoltóság, akik óriási habpartit rendeztek a gyerekek legnagyobb örömére.

Minden nap az uzsonnát követően ért véget a tábor, a gyerekek pedig fáradtan, de rengeteg élménnyel gazdagodva térhettek haza. Mint a tábor egyik vezetője, és mint édesanya is szeretném megköszönni Zsarnai Krisztiánnak, az V. körzet lelkészének az áldozatos munkáját, hogy megvalósulhatott a tábor, valamint az ifis szolgálóknak, hogy idejüket odaszánva segítettek bennünket a zökkenőmentes lebonyolításban.

Reméljük, feledhetetlen lelki és fizikai élményeket kaptak a gyermekek a tábor által, hisz a célunk az volt, hogy közelebb vigyük őket az Úr Jézushoz!

Ruzsinszkiné Bigai Bettina

SZAKADATLAN TESTVÉRISÉG

2019 után ismét találkozhattak a nyíregyházi és a finnországi kajaani-i testvérgyülekezetek tagjai. Akkor a finnek, idén a magyarok voltak a vendéglátók – a vírus okozta kétéves halasztást követően. A július 23-án este érkező 11 fős delegáció 4 felnőttből (két lelkész, egy főállású ifjúsági gyülekezeti munkás és egy nyári ifjúsági szolgáló) és hét fiatalból állt. Illendő külön megemlíteni Marko Miettinen igazgató lelkész nevét, aki a kapcsolatnak köszönhetően már sokadára fordulhatott meg Magyarországon, jövő évi nyugdíjazása miatt azonban utoljára ebben a tisztségében.

A nyíregyházi egyhetes tartózkodás igen intenzívre lett tervezve, hogy a vendégek minél többet láthassanak „belőlünk”: a gyülekezet és a magyar valóság hétköznapijaiból. Hétfőtől-péntekig délelőttként a mandabokori napközis gyerektáborban vettek részt a reggeli torna, a kézműveskedés és a sportfoglalkozások felelőseiként. A táborban segítő magyar fiatalok jó angol nyelvtudásának köszönhetően gördülékeny volt a kommunikáció. A barátságok már itt elkezdtek szövődni, a közös esti programok kapcsán pedig igen szorossá váltak a hét végére: a grillezés, az esti belvárosi séta és lángosozás, a sóstói és a Zsarnai család kerti vacsorája, és a szalonnasütés által. A meleg nyári délutánok programjai során a keleti tájék különböző oldalát láthatták a vendégek: a nagyari Luby-kastélyt, a skanzent, a sóstói élményfürdőt, valamint a belváros négy templomát és a zsinagógát. A kísérőjük e cikk írója volt, aki maga 2004-ben élvezhette a finnek vendégszeretetét, mint a nyíregyházi delegáció egyik, akkor ifjúsági munkájában szolgáló tagja.

Szombaton Kölcsházán a helyi evangélikus gyülekezet volt a vendéglátó. A Sonkádrol a Túron kenuval leereszkedő csapatot bográcshoz főtt gulyással és lapcsánkával várták. Este pedig a Luther téri hivatalban a finn-magyar baráti társasággal és gyülekezeti tagokkal találkozhattak. A vasárnap délelőtt természetesen kétnyelvű istentisztelet keretében telt a Nagytemplomban, a finn és magyar fiatalok zenés énekszolgálatával és Marko Miettinen igehirdetésével. A közös ebéd után szomorúan, de a viszonttalálkozás reményével kellett tudomásul venni: a hét nap eltelt, búcsúzni kell.

A következő három nap Budapesten zajlott tucatnyi budai és pesti, rakpartmenti és belvárosi, ősi és modern helyszín meglátogatásával, hogy a nyugodt vidéki hangulat után a nyüzsgő fővárosi lüktetés is belevésődjön a finn testvérek emlékezetébe. A legkülönlegesebb talán a kedd délelőtti parlamenti látogatás volt, aminek során még a miniszterelnök irodájába is bejutott a csoport. A zsúfolt napok után pedig visszatarthatatlanul érkezett a szerda, és déltájban a Helsinkibe tartó repülő, fedélzetén tizenegy kajaani-i baráttal (testvérrel) elhagyta a magyar földet. Mikor látjuk őket újra? Emberi számítás szerint nem olyan sokára. Újra és újra. Mert ez a testvérkapcsolat lényege: találkozni, egymástól és együtt tanulni, egymást vendégül látni, közötte pedig feldolgozni a számtalan megszerzett élményt és legfőképpen, a másikat imában hordozni! Jövőre Kajaani-ban!

Horváth-Hegyi Áron lelkész

AZ ÉN MEGVÁLTÓM CSODÁLATOS! ÉS A TIÉD?

Ezen a nyáron négy helyszínen tarthattunk 5 napos klubot: Érpatakon, Vargabokorban, Borbányán és Nagycserkeszen. Hálásak vagyunk Istennek, hogy több, mint száz gyerek és felnőtt hallhatta az evangéliumot: hogyan adta Jézus önmagát értünk. Isten csodájaként éltük meg azt is, ahogyan szolgálókat adott közénk Kertészné Ági néni, Belyus Bea, Hódi Eszter, Soltész Dóra, Kiss Kornélia (Szombathely) és Farakas Ábel (Százhalombatta) személyében.

Reménységünk, hogy Krisztus vonzása kihat a hallgatók életére, és egy nap elmondhatják: az én Megváltóm csodálatos!

Adámi Márti hittantanár

MAGASSÁGOK ÉS MÉLYSÉGEK SZLOVÁKIÁBAN

Ebben az évben egy 25 fiatalból álló csapattal újra Szlovákiában lehettünk. Az ott-tartózkodásunk két részből állt: az első napok már korán bibliatanulmányozással kezdődtek Izrael népének történetéről, hogy hogyan vezette át őket Isten a Vörös-tengeren, hogyan mentette meg őket az egyiptomiaktól, a napok további részében pedig túráztunk a Szlovák Paradicsomban és a Magas Tátrában. Ezek a túrák összeizzasztották a csapatot, hiszen nem mindenki tudja jól elviselni a magasságot, és mi együtt akartunk célba érni. Mivel a német csapat nagy része alföldi vidékről érkezett, így a teremtett világ gyönyörű látványa még inkább alázatra és tiszteletre indított Megváltónk iránt, aki ezt a világot a bűn és a rossz dolgok ellenére ilyen szépen fenntartja. Néhányan már az első napok után akaratlanul megszabadultak gyomruk tartalmától, és ez a baj az egész kirándulás alatt tartott.

Négy nap túrázás után a 100 km-re fekvő Rimaszombatba utaztunk, ahol elsőként egy nagyon leromlott szálláson aludtunk. Istennek hála, hogy a következő napon találtunk egy szép tavat, körülötte campinggel, ahol maradhattunk. Innen indultunk missziói bevetésekre a Rimaszombat környéki roma falvakba. Az emberek extrém szegénysége világossá tette, milyen jó nekünk és milyen hálásak lehetünk az otthonainkért. Elrémítő volt, hogy a roma emberek mennyire saját életük foglyai, és ezért volt számunkra fontos, hogy a mi Urunkról és Megváltónkról, Jézus Krisztusról szóló örömmüzenetet jelenetekkel és rövid áhítatokkal elmondjuk nekik. Játszottunk a gyermekekkel, ott voltunk a számukra. A hálát, hogy valaki irántuk, kivetettek felé érdeklődik, néha kifejezetten érezhettük, és ez maradandó benyomást tett ránk.

Sajnos persze az ember nem él meg tömeges megtéréseket. Még ha sokan lelkesen vannak is ott és együttműködnek, akkor is nagyon ritka, ha egy ember Jézus Krisztushoz megtér. Istennek hála és dicsőség, hogy ebben az évben mégis átélhettük, ahogy egy 18 éves lány megtért az Úrhoz, olyan valaki, aki a csapatunkon keresztül két évvel ezelőtt megismerhette Jézust. A tisztelet és a dicsőség egyedül a mi Urunké, Jézus Krisztusé, aki eléri az ember szívét és magához vonja őt!

Heinrich Nahr / Adámi Márti

INTÉZMÉNYI HÍREK**Az óvoda hírei**

Örömmel adunk hírt a nagycsoportos óvodásainak ballagásáról, amelyre 2022. június 10-én ünnepi istentisztelet keretében került sor az evangélikus nagytemplomban. Óvodásaink nagy izgalommal és lelkesedéssel készültek erre az eseményre, és énekes-verses szolgálatukkal megörvendeztették a szülőket és a vendégeket is. Versekkel és dalokkal hálát adtunk életünkért, családjunkért és az óvodában eltöltött éveinkért.

Életük egyik legmeghatározóbb időszaka a 3-7 éves korig terjedő időszak, melyben nagyrészt kibontakozik személyiségük, és elsajátítják a társas kapcsolatok alapjait. Sok ismerettel és élménnyel gazdagodtak, képességeik, mozgásuk, figyelmük, gondolkodásuk és önállóságuk rendkívül sokat fejlődött. Öröm volt számunkra az is, hogy a szülők, a pedagógusok, dajkák szeretettel és együttműködve támogatták a gyermekek fejlődését, és törekedtek a jó kapcsolattartásra. Hisszük, hogy az Úr ajándéka a gyermek, mely mindannyiunk számára drága kincs, melyet őrizni, nevelni, támogatni, képességeiket kibontakoztatni csodálatos feladat.

Bízunk abban, hogy jó alapokat kaptak, melyre építhetnek a későbbi években is. Bízunk abban, hogy az Úr vezeti őket tovább és tehetségük, képességeik tovább fejlődnek majd. Számunkra pedig öröm látni és hallani, hogy helyt állnak az iskolában, hogy jó eredményeket érnek el, szeretnek tanulni, ismereteket szerezni és megállják a helyüket az életben. Mert fontosnak tartjuk azt is, hogy a való életre neveljünk, ahol számtalan kihívás, nehézség és kudarc is érhet mindenkit, de hittel mindig le fogják tudni győzni a viharokat. Élethosszig tartó tanulás vár gyermekekre és felnőttekre egyaránt, ki kell járnunk egyénileg és közösen is az élet iskoláját, ahol a mondás szerint: „A jó pap is holtig tanul!”

Ezúton is köszönjük Zsarnainé Urbán Nóra iskola-óvoda lelkes egész éves szeretetteljes szolgálatát és a hittanfoglalkozások vezetését. Köszönjük Zsarnai Krisztián esperes úr igehirdetését, és a gyermekek, felnőttek felé irányuló vidám, biztató szavait. Köszönjük dr. Kovács László Attila igazgató lelkes vezető úr vezetését, kántori szolgálatát. Hálással köszönjük a szülők támogatását, és Isten áldást kérjük a családok és vezetőink életére is.

Az óvodásoknak gyakran mondtunk Weöres Sándor verseket, most ezzel zárom gondolataimat:

„Egy parancs van, a többi csak tanács: igyekezz úgy érezni, gondolkozni, cselekedni, hogy mindennek javára legyél!”

Kovácsné Mráz Ágnes óvodai intézményegység vezető

„Lélek szerint éljetelek!” – Tanulói csendesnap az általános iskolában

A tanév végéhez közeledve, június 9-én „Lélek szerint éljetelek!” címmel tanulói csendesnapot tartottunk az általános iskolában. A csendesnap jellegéje a Galatához írt levél 5. fejezetének 22-23. versei voltak: „A Lélek gyümölcse pedig: szeretet, öröm, békesség, türelem, szíveség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás.”

A csendesnapot közös reggeli áhítattal kezdtük, amelyen Horváth-Hegyí Áron lelkipásztor szolgált a megjelölt igeszakasz alapján. Kollégáink igyekeztek segítőkészen együttműködni a programok lebonyolításában, diákjaink pedig kíváncsian és érdeklődően várták a nap eseményeit.

Az alsó tagozatos tanulóink állomásról állomásra próbálhatták meg magukat a Lélek gyümölcse témában. A „Szeretet háza” állomáson, a szeretetről gondolkodhattak és egy kisebb

szívességet tehettek egy kihúzott osztálytársuk felé; az „Öröm forrása” állomáson a boldogságot jelentő kifejezéseket kellett fontossági sorrendbe rendezniük; a „Békesség és türelem” megállójában türelmet és békességet tanulhattak a gyöngyfűzés gyakorlata által; „A szívesség készsége” c. állomáson imádkozni tanultak valamint különböző műfajú imádságokat csoportosítottak; „A jóság találékonysága” megállónál az irgalmas samaritánus példázatát rajzolhatták meg aszfaltréták segítségével; „A hűség gyűrűje” állomásán egy körjátékot játszhattak, amely során a hűségről szóló gyermekénekekkel ismerkedhettek meg; „A szelídség és önmegtartóztatás” templomában pedig szelídségről gondolkozhattak a szelíd-, és a vadállatok megkülönböztetésével, majd pedig önmaguk indulatait vizsgálva.

A felső tagozatos diákjaink – a tavalyi év gyakorlatához hasonlóan – Nyíregyháza és környékén található evangélikus gyülekezetekbe és a hozzájuk tartozó szeretetintézményekbe látogathattak el. Az 5. évfolyam a borbányai evangélikus templomba és a Családok Átmeneti Otthona szeretetintézménybe, a 6. évfolyam a Filadelfia Evangélikus Egyházközségbe (Nyírtelek-Görög szállás), a 7. évfolyam az Emmaus Evangélikus Egyházközségbe, valamint a hozzá tartozó szeretetotthonba, a 8. évfolyam pedig a Kertvárosi Evangélikus Egyházközségbe és a Jóób Olivér Szeretetszolgálatba kaphattak betekintést.

Hálásan köszönjük iskolalelkészünk szervezői munkáját, valamint iskolánk vezetőségének az anyagi támogatást, amellyel lehetővé tették a csendesnap megrendezését. Köszönöm kollégáim, Urbánné Emese és György Gizella áldozatos, odaadó szolgálatát és Nádaszi Zoltán szerkesztői és rendezői háttérmunkáját.

De mindezekért legyen dicsőség egyedül az Élő Istennek!

Fosztó Tímea hittantanár

Békességre nevelni

„Békességet hagyok nektek, az én békességemet adom nektek, de nem úgy adom nektek, ahogyan a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, ne is csüggedjen!” (János 14,27)

Az idei tanév lezárásaként lelkipásztorainkkal és kollégáinkkal közös csendesnapokat élhetünk meg június 27-29-ig a Zempléni hegység elrejtettségében, az Újhutai Kastélyszállóban. Közös csendességeink a békeesség témakörében zajlottak, melyeket lelkipásztoraink igei szolgálatai tettek igazán értékesé és tartalmassá. A közös együttlétünket Dr. Kovács László Attila igazgató lelkész úr nyitotta meg, majd Horváth-Hegyi Áron parókus lelkipásztor szolgált közöttünk, s Zsarnai Krisztián esperes úr is gazdagított minket szolgálataival, végül pedig igazgató lelkész úr zárta be a közös együttlétet. Mindezek mellett Miklya Luzsányi Mónika előadásain vehettünk részt, aki a „Békességre nevelés” c. témában tanított minket. Az előadások nagyon tartalmasak voltak, az előadó többnyire gyakorlati tanácsokkal látott el bennünket, amelyekre oly nagy szükségünk volt, s amiket könnyen beépíthetünk majd a pedagógusi munkánkba.

A gazdag lelki feltöltődést kínáló alkalmak mellett lehetőségünk nyílt kirándulni a zempléni hegység túraösvényein, és szabadon élhettünk a kastélyszálló wellness részlegeivel is. A szál-

loda ételei kifogástalanok voltak, az épülethez tartozó park pedig gyönyörködtet minket. Úgy éreztük, hogy a tanév zajosságából egy csendes, békés szigetre érkeztünk, ahol lelkünk, testünk megnyugodhat, lecsendesedhet.

Nagyon hálásak vagyunk iskolalelkészünk, Zsarnainé Urban Nóra szervezői munkájáért, aki az édesanyai teendői mellett a programok kidolgozását és a csendesnapok megszervezését végezte. Köszönjük lelkipásztoraink áldott igei szolgálatait, melyeken keresztül Istenünk táplálta lelkünket. Köszönjük az iskolánk, valamint a Nyíregyházi Evangélikus Egyházközség anyagi támogatását, hogy ismét ajándékba kaphattuk ezeket a napokat. Hálásak vagyunk Istenünk gazdag áldásáért, ahogyan megpihentetett bennünket! 😊

Fosztó Tímea hittantanár

Beszélgetés Babicz Gyöngyi igazgatónővel nyugdíjba vonulása alkalmából

M.B.: *Elsőként az evangélikussághoz fűződő gyökereidről szeretnék kérdezni.*

B.Gy.: Evangélikus családba születtem, kisgyermekként rendszeresen jártam házi bibliaórákra szüleimmel. Kéthavonta a Nagytemplomba is bejöttünk istentiszteletre, ami mindig megnyugtató, és békességgel töltött el. Emlékezetesek számomra családi ünnepeink, közös énekléseink, igeolvasásaink, a kenyér megszegése a kereszt jelével, evés előtti és utáni imádságaink. Az első, legmeghatározóbb emlékem azonban a konfirmációm volt, amire titokban kerülhetett csak sor az akkori rendszer tiltásai miatt. Csizmazia Sanyi bácsinál konfirmáltam, felnőttként pedig Bozorády Zoli bácsi volt a hitéletemre a legnagyobb hatással. A hitem nagyon sok nehézségen átsegített, a családban és a munkámban egyaránt.

M.B.: *Hogyan emlékszel vissza a kezdetekre a Kossuth Gimnázium igazgatójaként?*

B.Gy.: A kollégium vezetése után sok nehézséggel találtam szembe magam a gimnáziumban. Első lépésként munkaközösséget kellett kialakítani a pedagógusokból, be kellett vezetni az egységes tankönyvhasználatot, és az egységes értékelési rendszert. Az eredményesebb képzés érdekében a képzési struktúrát is meg kellett változtatni: megerősítettük az idegen nyelvi képzést, fizika tagozatot, média-informatikai képzést indítottunk, ezt követően biológia tagozatot, majd matematika-fizika és biológia-kémia tagozatokat is.

M.B.: *Mit tartasz igazgatói munkád legnagyobb eredményének?*

B.Gy.: Egyebek között azt, hogy a második ciklus végére nagyon jó pedagógus munkaközösség jött létre, meghatározó erővé vált az együttgondolkodás, a közös szakmai munka. Egyetlen gimnáziumként a megyében 15 éve felvállaltuk a sajátos nevelési igényű, és a tanulási, beilleszkedési nehézséggel küzdő, valamint a különböző érzékszervi akadályozottsággal, enyhe autisztikus tünetekkel élő tanulók képzését is, ami évente összesen 70-100 diákot érint.

Közel 20 évbe telt, hogy a gimnázium kivívja a város és a szülők elégedettségét, és mára az első 5 legjobb gimnázium között van a Kossuth Gimnázium. A humánus és a szakmaiság az, ami kiemelkedő nálunk – a visszajelzések alapján.

M.B.: Miben látod a legfőbb értékét annak, hogy egyházi gimnázium igazgatója lehettél?

B.Gy.: Abban, hogy mind a kollégák, mind a diákok nagyon nyitottak a lelkiségre, és a kezdetektől sikerült iskolalelkészeinknek (Lőrincz Csaba, Szöllősi István, Bozorády Ildikó) a lelki élet irányítóiként elérniük a pedagógusainkat és a tanulóinkat egyaránt. Ez a lelkiesség meghatározóvá vált a tanári karban és a diákok körében is! Nagyon jó az együttműködés a különböző felekezeti hitoktatókkal, stabil hitoktatói gárdára és jól működő hittan munkaközösségre támaszkodhatunk. A személyes életemben is sokat jelentettek az iskolalelkészeink által tartott hitéleti alkalmak, lelki beszélgetések, amikből mindig erőt meríthettem.

M.B.: Van-e valami, amit még szívesen megvalósítottál volna, de külső korlátok nem tették lehetővé?

B.Gy.: Nincs hiányérzetem, mert folyamatos volt a gimnázium megújulása mind szakmai téren, mind az infrastruktúra területén: a főépület külső-belső felújítását, az iskolaudvar minden igénynek megfelelő kialakítását, a természettudományos labor felújítását, és a média-informatika képzésben résztvevő diákok számára stúdió kialakítását sikerült a fenntartó támogatásával, illetve pályázati forrásokból megvalósítani. A szakmai munka megújításának sikerességét igazolja, hogy a kezdeti 3,0-s tanulmányi átlag mára 4,2 fölé emelkedett! Diákjaink minden területen kimagasló eredményeket érnek el, tantárgyi, hittan és sportversenyeken egyaránt. Érettségizett tanulóink 75-80 %-a nyer felvételt felsőoktatási intézményekbe, de sokan anyagi okok miatt be sem adják a felvételi kérelmüket.

M.B.: Több rangos szakmai elismerést is kaptál gimnázium igazgatói pályafutásod alatt. Melyek ezek, és melyikre vagy a legbüszkébb?

B.Gy.: Valóban, több díjat is átvehettem, de ezeket nem annyira a személyes munkám, hanem az egész munkatársi kollektíva szakmai munkája elismerésének tartom. Az Evangélikus Egyháztól a tavalyi évben Péterffy Sándor életműdíjat, Nyíregyháza Várostól korábban Margócsy Emil Díjat (Kiváló pedagógus), ebben az évben pedig kiváló oktató-nevelő munkáért Vitéz József Díjat kaptam. A legbüszkébb azonban nem az elismerésekre vagyok, hanem arra, hogy a tantestület 23 éven keresztül elfogadta és támogatta a vezetői elképzeléseimet.

Arra is büszke vagyok, hogy a 8 osztályos gimnáziumi képzés megszüntetése utáni hullámvölgyből sikerült kiemelkednünk, ismét 5 párhuzamos osztályt tudunk indítani, és a tanulói létszám mára elérte a 600 főt. A diákok és a szülők részéről is elismerésként fogadtam, hogy nehezen vették tudomásul a nyugdíjba meneteletem. Nagyon hálás vagyok azért is, hogy az egyházközösség és a gyülekezet a ballagási ünnepség keretében köszönte meg az igazgatói munkámat.

M.B.: Milyen terveid vannak a nyugdíjas életedre?

B. Gy.: Nem szakad meg teljesen a kapcsolatomban a tanári hivatásommal, óraadóként még egy-két évig tanítani fogok a gimnáziumban. A nyugdíjas éveimben azonban szeretnék inkább a családomhoz fordulni, több időt és energiát szentelni az unokákra. Az evangélikus gyülekezetben, amelynek jelenleg is presbitere és körzeti felügyelője vagyok, csak ennek alárendelve tudok többet vállalni.

M.B.: Szép és tartalmas, lelkiekben gazdag nyugdíjas éveket, és jó egészséget kívánok Neked a Hírmondó újság szerkesztő bizottsága és a magam nevében is! Köszönöm szépen a beszélgetést!

Márk Borbála

ANYAKÖNYVI HÍREK

Keresztelések: „Bizony az ÚR ajándéka a gyermek, az anyaméh gyümölcse jutalom.”
„Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy!”

Nagy Lili, Hetei Anna, Dulovics György, Harman Vince, Bellus Izabell Zsuzsanna, Sztankó Boglárka, Tóth Rita, Hibján Bence, Koleszár Anna, Koleszár Dóra, Lencsés Dániel Zalán, Kovács-Fabula Réka, Izsó Norbert Tamás, Vécsei Flóra, Ménesi Zsófi, Ménesi Panna Rebeka, Zsarnai Johanna Nóra, Szilágyi Boldizsár, Marozsi Gábor, Nagy Roland, Gyurecskó Nándor, Urbán Dominik, Molnár Flóra, Molnár Ingrid, Kresztyankó Fanni, Tóth Soma, Német Gábor Maxim, Jánvári Effi Liza.

Felnőtt keresztelés: Tóth Rita, Koleszár Tamás, Pápista Ákos.

Házasságkötések: „...Amit tehát az Isten egybekötött, ember el ne válassza.”

Nagy Máté Ferenc és Lőrincz Zsanett, Kristóf Zoltán és Gulyás Edina, Szoták András és Ungvári Dóra, Páli Ádám és Bánszki Gabriella, Pekár Dávid és Bogár-Máté Tímea Zsanett, Szilágyi Gábor és Varga Noémi, Frecska János és Kiss Bettina, Nyers Dávid Ferenc és Ruda Alexandra, Szanyi József és Bemh Krisztina, Fodor Dávid Tibor és Varga Luca Anna.

Halálozások: „Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg...”

Brestyánszki Julianna (93), Suhajda Mihály (56), Turcsán Ilona (70), Kovács Mihály (77), Gabulya István (88), Gulyás János (79), Borbély Józsefné Danó Katalin Erzsébet (71), Barzó Mihályné Pusztay Julianna (100), Bálint Zoltánné Balogh Erzsébet (63), Koska Mihályné Kmecsek Erzsébet (89), Tomasószky András (88), Andrejkovics Pálné Harman Mária (84), Moravec Jánosné Jónás Julianna (78), Dankó Zoltán (65), Augusztinyi Pál (90), Már földi Mihályné Gyureskó Ilona (75), Simkó Emese (39), Kegyer László (62), Pokoraczki János (78), Fucsovics József (85), Kovács Pálné Kordován Zsuzsanna (88), Kovács János (75), Pokoraczki Jánosné Karasz Ilona (92).

Konfirmáció:

Dr. Kovács László Attila: Fabók Hédi, Fabók Hanna, Pásztor Zsombor, Pápista Ákos.

Horváth-Hegy Áron: Balogh Ferenc, Benicsák Nóra, Csató-Csernák Katica, Kiss Balázs Attila, Kovács Alexandra, Kresztyankó Hanna, Szabó-Takács Iván.

Sztankó Gyöngyi: Brtká András, Gerbár Gréta, Hugyecsek Tamás, Konyári Domonkos, Kozma Dorina, Kovács Rajmond, Mosolygó Lara, Mosolygó Mónika Bianka, Nagy Mariann, Nagy Boglárka, G. Nagy Balázs, Sugár Csenge, Veres Zsófia.

Zsarnai Krisztián: Bagaméry Rebeka, Bohács Lilla Gréta, Chrenkó Vilmos, Csernyik Zsófia, Csernyik Fruzsina, Gombos Armand, Homa Elena Pálma, Horváth Jázmin Roxána, Izsai Milán, Koleszár Dóra, Markos Dóra, Markovics Balázs Ákos, Márkus Péter, Márkus Tímea, Márton Tamás, Ménesi Panna Rebeka, Molnár Anna Mária, Nagy Zorka, Poczkodi Amanda Rozália, Potoczki Gréta, Rus Kinga Kira, Sebők Hanna Sára, Simkó Levente, Stevanyik Balázs, Tóth Inez, Zsarnai Lili Eszter.

Felnőtt konfirmáció: Sztankó Boglárka, Koleszár Tamás, Tóth Rita.

Összeállította: Horváth Csabáné

Konfirmációi csoportkép 2022.

Fotó: Csutkai Csaba

Augusztus havi előzetes

- ❖ Augusztus 21-én 18.00 órakor **Zenés áhítatot** tartunk a Nagytemplomban dr. Kovács László Attila (nyíregyházi lelkész, orgonaművész) szolgálatával.
- ❖ Augusztus 31-én 16.00 órától tartja **tanévnyitó ünnepségét** a Nagytemplomban a Nyíregyházi Evangélikus Kossuth Lajos Gimnázium dr. Fabiny Tamás püspök szolgálatával, melynek során a gimnázium **új igazgatója** Morauszki Tamás ünnepélyes **beiktatására** is sor kerül.

Szeptember havi előzetes

- ❖ Szeptember 1-jén, 8.00 órai kezdettel kerül sor a Túróczy Zoltán Evangélikus Általános Iskola **tanévnyitó ünnepségére** a Nagytemplomban.
- ❖ Szeptember 18-án 18.00 órakor **Zenés áhítatot** tartunk a Nagytemplomban Szotyori Nagy Gábor, budapesti orgonaművész szolgálatával.
- ❖ **A szokásos szeptemberi Mandabokori Családi Nap a vírushelyzet miatt elmarad.**

Október havi előzetes

- ❖ Október 9-én a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa Nyíregyházán tartja **Missziói Napját**. Ennek keretében a vasárnap délelőtti istentiszteleten templomainkban ők fognak prédikálni.
- ❖ Október 9-én 17.00 órai kezdettel **ökumenikus istentisztelet** lesz a Nagytemplomban, melyre mindenkit szeretettel hívunk és várunk.
- ❖ Október 16-án 18.00 órakor **Zenés áhítatot** tartunk a Nagytemplomban Teleki Miklós siófoki orgonaművész szolgálatával.

Meghirdetett programjaink az aktuális járványügyi helyzet függvényében változhatnak!

Elköszönés

Az intézményi hírek összegyűjtéséért felelős szerkesztőségi munkatársnőnk, Kecskemétiné Szilvási Zsuzsanna, megnövekedett hivatali teendőire, és egyéb fontos megbízatásaira tekintettel szeptembertől kezdődően nem tudja a továbbiakban vállalni a gyülekezeti újságunk szerkesztésével kapcsolatos feladatainak ellátását. Lemondását sajnálattal vettük tudomásul, hiányozni fog az évek óta felelősséggel, szívvel-lélekkel végzett kapcsolattartói tevékenysége!

Megköszönjük az eddigi hűséges szolgálatát, és megnövekedett munkájához, felelős megbízatásaihoz, családjához fűződő kötelezettségei teljesítéséhez a továbbiakban is sok erőt, nagyon jó egészséget, és mindenekelőtt Istenünk gazdag áldását, megőrző szeretetét kívánjuk!

Az Egyházközség Vezetősége és a Hírmondó Szerkesztősége

Szeptembertől terv szerint **újra indulnak a szokásos gyülekezeti alkalmaink** (Bibliaórák, FIFA, konfirmációi oktatás). Érdeklődni a lelkészeknél és a Lelkeszi Hivatalban lehet.

A **nagytemplomi és mandabokori** istentiszteleteket **élőben nem közvetítjük**, hanem utólag megtekinthetőek és visszanezhetőek:

- a nyiregyhaza.lutheran.hu és a mandabokor.lutheran.hu **weboldalakon**,
- a **Facebook** oldalainkon (facebook.com/evnyiregyhaza és facebook.com/mandabokor)
- valamint a **YouTube** csatornáinkon (youtube.com/MandabokoriEvangélikusGyülekezet és youtube.com/channel/UCTVTMpiErrEJM4HM9Z6iZ3w - „Nagytemplom Nyíregyháza” kereső kifejezéssel a YouTube főoldalán).

Szeptember 11-től ismét jelenléti **Gyermekfoglalkozást** tartunk, párhuzamosan a 10:00 órai nagytemplomi istentisztelettel, a gyülekezeti teremben (az online gyermektanítás egyelőre szünetel).

Lelkészeink elérhetősége:

Horváth-Hegyí Áron: +36-20/824-2795
Sztankó Gyöngyi: +36-20/824-5429

Dr. Kovács László Attila: +36-20/824-3915
Zsarnai Krisztián: +36-20/369-2487

Ha hozzátartozója, ismerőse vagy barátja kórházba kerül, **kórházlelkészünk**, Melich Mihály elérhető a +36 20 824-2306 telefonszámon, vagy a [misi.melich@gmail.com](mailto:μισι.melich@gmail.com) email címen.

A Nyíregyházi Evangélikus Egyházközség
Lelkeszi Hivatalának címe: Luther tér 14.
Hivatalos órák: munkanapokon 9-17 óráig.
Tel: +36-20/368-9935

Gyülekezetünk bankszámla száma:
CIB 11100702-19861274-36000001
Figyelmébe ajánljuk gyülekezetünk
honlapját: nyiregyhaza.lutheran.hu

Köszönjük a Hírmondóra szánt adományokat!

A Hírmondó legközelebbi számának tervezett megjelenési időpontja: 2022. október 21.

Lapzárta: 2022. október 14.

Szerkesztőbizottság:

Adámi László, Márk Borbála, ifj. Nádasi Zoltán

Felelős szerkesztők: Dr. Kovács László Attila, Veczáné Repka Jolán

E-mail: nyiregyhazi.hirmondo@lutheran.hu

Kiadja a Nyíregyházi Evangélikus Egyházközség, belső használatra, **ingyenes terjesztésben.**

Megjelenik kéthavonként. Készült: A Grafít Nyomdában 800 példányban.